

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De forma ferende excommunicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

excoicationis

dictiois. Sed si ab hoie vel a iure
vel al's ex alia ca: tunc no pt sz Jo.
an. in glo. magna. vbi s.

De forma ferēde excoicationis.

Estat nunc

videre de q̄rto / scz forma
ferēde excoicationis. Pro
q̄ sciendū q̄ ad ferendū sniam ex
coicationis nō dz festinare iudex / sz
mature pcedere: nec p q̄libz d̄lecto
dz eā ferre. iuxta illd̄ poeticū. Si
q̄tiēs peccāt homies sua fulmina
mittat Iupit̄: eriguo tpe nlls erit.
de q̄ in glo. magna. xxxiij. di. va/
lentino. Debet igit̄ p̄mitti triplex
monitio vel vna p tribz. al's in iu/
sta ē excoicatio: z iudex est suspen
sus p m̄sem: q̄ se ingerat in offi/
cio suo scz i d̄iis agēs sic p̄us ir
regular' efficit' / z p solū papā ab/
soluend'. Et idem ē de snia suspē
sionis z in̄dicti. de sen. ex. cū me/
dicinal. li. vj. Nec tñ pena n̄ tāgit
ēpos: cū d̄ eis nō loquat̄ expresse.
Prēea ē sciendū q̄ snia excoica/
tiois ferēda ē ex tribz caus'. Pr̄ia
est cōtumacia: qñ q̄s fuerit admo
nit' vel citat' p iudicē tribz vicibz
sue edict' vel vno p tribz: z ip̄e fu
it iobediēs vel p̄umat. Sc̄da cā
qñ p aliq̄ certo damno vel offensa
aliq̄s non vult satisfacere / tūc p̄t
licite excoicari. Et rō ē fm Tho.
in. iij. snia. di. xvij. qz tal' peccat
in primū / cui fac̄ iuriā: z iō meri/
to est excoicand'. Tertia cā: qñ p
sona ignorat' / sic excoicat' in gn̄ali.

vt q̄cumqz furtū fecerit / restituat:
vel q̄ scit z nō reuelat. de sen. ex. a
nobis. Nemo aut̄ dz excoicari pro
pectō alteri'. xxxiij. q. iij. si ab bis. li
cet bñ p̄t in̄dicti. Sunt aut̄ qñqz
casus in q̄b snia excoicationis nul
la ē ip̄o iure. Prim' est si ille q̄ tu
lit eā non habuerit p̄tē ferendi
sniam: vt qz nō erat ei' iudex: vel
qz erat excoicat'. Sc̄ds: qz ē lata
post appellationē legitimā. i q̄ ca
su etiā (vt notat Arch. xj. q. iij. cu
re. dicēdo q̄ licz sit ordinario cre/
dendū denūciantī aliquē excoica
tū: tñ si scis p certo denūciantū an̄
excoicationē appellasse) secure illi
potes cōicare. vt de appel. ad no/
strā. fm Sof. q̄ ita notauit in p̄di
cto. c. dilect'. Istud vltimū dictū
intellige vt notat. de sen. ex. solet.
li. vj. §. vl. recordat ad h̄ glo. anti/
q̄. Bern. de appel. pastoral. dicēs
q̄ si q̄s excoicat' post appellationē
pbabilem / sz excoicat' sit: non tñ ē
p excoicatio habend' / qñ liceat ei
cōicare in om̄ibz sacris. Hoc idēz
sentit glo. final' in c. dilect'. ibidēz
dicens q̄ licz p snia sit p̄sumēdū
in dubio: mag' tñ standum ē ap/
pellationi q̄ denūciantōi excoica/
tionis. Terti' casus ē qñ snia cō/
tinet intolerabilē errorē. vt d̄ sen.
ex. p tuas. vt si excoicat' q̄s iōo qz
non furat' / vel qz nō ducit ep̄o ali/
quā meretricē: z sic d̄ alijs / prout
exemplificat glo. ibidē. Quartus
casus qñ aliq̄s excoimunicat ma/
iori excoicatione illos q̄ excoicato
p̄ticipant non in crimine / sed i lo

R

De forma ferēde exēdicatōis

cutione. Nam talis snia nō tenet/ nisi pmissa tria monitiōe v'l vna p tribz: z c. in f. nisi nominatim ex/ pmanē pticipantes. de sen. ex. sta/ tum. l. vj. Quis casus: qñ plar' interdicit suis subdit' ne exponāt suis superioribz ab inq̄sitoribz statu tum eccliaz suarū sub pena exēdicatōis: nam talis exēdicatō nulla est. vt de of. or. qz pleriqz lib. vj. Ultio sciendū q' fm emeri ricū in summa sua regularit' ep̄s z qlibet inferior parochialis p̄sby ter p̄t absoluere a snia exēdicatōis etiā maioris lata a iure/ vbi si bi supior absolutiōez nō reseruat. Nec obstat dictū Jo. an. in glo. in c. si ep̄s. de pe. z re. lib. vj. vbi ip̄e d̄t q' absoluere exēdicatos a maio ri exēdicatōe non cōpetit simplicī sacerdoti s; ep̄o. vt d̄ sen. ex. nup. S; tu dic audact' q' vez ē q' nō cōpetit h' simplicī sacerdoti simpli cit': et etiā vbi p̄hibet sp̄calit'. se/ cus at vbi n̄ p̄hibet. Sic etiā dici mus de ep̄o: q' nō cōpetit sibi ab/ soluere a snia exēdicatōis maior' vbi sez papa sp̄calit' reseruat' ce/ ter' non p̄hibet. Silt d̄ de ep̄oz simplicī sacerdote: istd̄ tñ indige/ ret meliori declaratiōe p papā p̄r simplices. Scias etiā q' absens p̄t absolui ab exēdicatōe p pecu ratorē fm vil. nazonem. tñ solen/ nis reconciliatio in introductiōe in eccliam non p̄t fieri co absente. Et ita intelligit' dictū Inñ. q' plu re in hoc scripsit de sentē. excom.

cum desideras.

De ecclastico interdicto qliter sit obseruandum.

Inē opuscu

f lo imponere cupiētes, de ec clastico infdicto aliq̄ sub ūciam'. Circa qd̄ sciendū q' inf/ dictum fm Inñ. non ē nisi p̄hibi tio hoim habitantū in loco a sa/ crament' ibi accipiēdis z a sepul tura/ z ne clerici celebrēt diuina vel ministrēt sacra. Et ē duplex: q̄ddā ḡnale/ q̄ddam sp̄cale siue pticula re. Ḡnalit' interdicit regnum siue puincia siue etiā ciuitas v'l castz. Particulare x̄o infdictum ē qñ de mult' ecclis vna/ due vel tres i terdicunt'. vt h̄ de x̄o. sig. cum i ptibz. Sic etiā sp̄cale d̄r quādo oēs ecclie ciuitat' vel puincie inf/ dicunt': vt sit p̄ executores ḡnarū. vñ ḡnale d̄r iō q̄rtū ad illū locuz/ vbi null' excipit. Tñ fm d̄m al uaz/ h̄ p̄sona infdicat': vt. s. q̄d̄iu in tali loco morat' vel ad quēcūqz puenerit q̄cū ibi fuerit: fuer' inf/ terdictū in h. l. p̄ p̄sonam sp̄cale censeat' interdictū: tñ q' ad obser uationē ḡnalit' intelligit' infdictū platū. vñ oia q' seruant' tpe inter/ dicti ḡnalis/ etiā tūc ob̄t uent'. Sp̄cale aut' est in q' aliq̄ ecclie ex/ cipiūt': z vbi solū fra coz' q' infdi/ cit' specificat'. Pōt tñ poni infdi/ ctū ex rōnabili cā p̄r culpā d̄m lo ci alicui' siue cap' l' siue cōitat'. n̄